

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C99 – ECO12**
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Economisch
Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid,
Werk en Sociale Economie

van 28 januari 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Helga Stevens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over tolkuren voor opleidingen naar werk	3
Vraag om uitleg van de heer Chris Janssens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over opleidingen voor werkzoekenden	
Vraag om uitleg van de heer Robrecht Bothuyne tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de door SYNTRA aangeboden gratis opleidingen voor werkzoekenden	
Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de vrijstelling van inschrijvingsgelden voor werkzoekenden bij opleidingen waarvoor het VDAB-aanbod tekortschiet	5
Vraag om uitleg van de heer Filip Watteeuw tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de schorsing van werklozen	
Vraag om uitleg van de heer Chris Janssens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de uitsluiting, schorsing en (re)activering van werkzoekenden	13
Vraag om uitleg van mevrouw Güler Turan tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de betrokkenheid van de lokale besturen bij de implementatie van het werkgelegenheidsplan	20

■

Voorzitter: mevrouw Patricia Ceysens

Vraag om uitleg van mevrouw Helga Stevens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over tolkuren voor opleidingen naar werk

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Voorzitter, ministers, collega's, dove mensen spreken me aan met klachten over de toegankelijkheid van beroepsopleidingen. Ik maak een onderscheid tussen bijscholingen om ander werk te zoeken en opleidingen om werk te vinden. Er is ook volwassenenonderwijs. Daar zijn er ook knelpunten, maar daar zal ik het hier niet over hebben, want dat is uw bevoegdheid niet. Dat is eerder iets voor minister van Onderwijs Smet.

Als een dove persoon werk zoekt of op termijn graag van werk wil veranderen, klopt hij aan bij de VDAB. Blijkbaar krijgen enkel werkzoekenden een opleiding bij de VDAB. De VDAB kent vrij vlot tolken toe voor de opleiding van werkzoekenden. Maar als de dove persoon al werk heeft waarmee hij niet tevreden is omdat het een laag loon heeft of gewoon omdat hij het niet graag doet, en naar de VDAB gaat, komt hij van een kale reis thuis.

Een ander probleem duikt op wanneer dove personen niets vinden in het kader van de VDAB-opleidingen, maar bijvoorbeeld wel bij SYNTRA. Daar worden verschillende opleidingen georganiseerd, zoals een opleiding tot grafisch vormgever. Als een dove persoon die opleiding wil volgen en daarvoor aan de VDAB het gebruik van beroepsuren voor tolken vraagt, wordt dat niet toegekend. Een opleiding van SYNTRA komt blijkbaar niet in aanmerking voor een VDAB-opleidingscontract. Er mogen geen uren voor tolken in de arbeidssituatie (A-uren), tijdens een beroepsopleiding (B-uren) of tijdens sollicitaties (S-uren) gebruikt worden voor die opleiding. Ook SYNTRA zelf wil of kan niet bijdragen voor de tolkuren, ondanks het verzoek van uw voorganger, minister Vandenbroucke. Voormalig minister Vandenbroucke heeft in een e-mail gevraagd om een inspanning te doen, maar door budgetproblemen is dat voor SYNTRA niet mogelijk.

De persoon die een opleiding wil volgen om zijn tewerkstelling in de toekomst te verbeteren, wordt dus beknot. Om de theoretische vakken te kunnen volgen, zou hij zelf tolkuren moeten inschakelen en ook de vervoerskosten van die tolk moeten betalen. Dat kan eigenlijk niet.

De persoon in kwestie heeft contact opgenomen met het Vlaams Communicatie Assistentie Bureau voor Doven (CAB), het tolkbemiddelingsbureau. Daar heeft hij vernomen dat indien hij een opleiding zou volgen via een vzw, 50 kilometer verder, de VDAB wel zou kunnen bijdragen. Horende personen kunnen een opleiding kiezen dichtbij, maar omdat hij doof is moet deze persoon 50 kilometer verder gaan voor een aangepaste opleiding. Dat kan niet.

Die persoon wou gewoon werk zoeken in de toekomst, maar hij moet eerst een opleiding kunnen volgen. Dat is een vicieuze cirkel. Die situatie lijkt me in tegenspraak met het decreet op evenredige participatie op het vlak van arbeid en vorming van 2002 en het decreet Gelijke kansen en gelijke behandeling van 2008.

Minister, bent u bekend met de pijnpunten op het vlak van het volgen van beroepsopleidingen binnen en buiten de VDAB? Ik bedoel dus ook bij SYNTRA en dergelijke organisaties. Wat is uw visie voor het beleid? Zult u een evaluatie maken van de huidige regeling? Wat met de toegankelijkheid voor dove en slechthorende personen van opleidingen van SYNTRA en gelijkaardige organisaties?

Minister, ik wil de VDAB feliciteren voor de inspanningen op het vlak van toegankelijkheid voor veel mensen met een beperking. De afgelopen jaren heeft de VDAB een grote vooruitgang gemaakt. Dat wil ik niet ontkennen. Toch zijn er punten die voor verbetering vatbaar zijn.

Minister, ik ben heel benieuwd naar uw antwoord.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Stevens, u hebt de situatie heel goed geschetst. Ik verneem dat de VDAB werkzoekende mensen met een grote handicap helpt bij opleidingen. Er worden in dit verband geen problemen gesignaleerd bij de VDAB.

Als het gaat over werknemers die een opleiding willen volgen, is er een onderscheid tussen werknemers die een schoolse opleiding volgen – daar zijn weinig problemen – en werknemers die een opleiding volgen bij de VDAB – daar probeert de VDAB zoveel mogelijk tolkuren in te schakelen. Dit gaat in de goede richting. Het probleem is als een werknemer geen opleiding of een niet-schoolse opleiding van de VDAB volgt. Vanmiddag is daarover een overleg gepland met het CAB. We gaan dit probleem daar bespreken samen met verschillende beleidsdomeinen.

Bij SYNTRA stelt zich een dubbel probleem. Het kan gaan over een werkzoekende die in een traject naar werk zit en die daarvoor een opleiding volgt bij SYNTRA. Op dit probleem kom ik uitvoerig terug in mijn antwoorden op de volgende vragen van andere commissieleden, omdat die daar specifiek over gaan. Dat probleem geldt niet alleen voor dove mensen, maar ook voor andere werknemers. Ik zal dat straks algemeen behandelen.

Heel specifiek is er nog het aspect van de opleidingen buiten traject bij SYNTRA. Ik geef het voorbeeld van een werknemer die bij SYNTRA een opleiding wil volgen en vaststelt dat daar geen tolkuren zijn. Dan vraagt SYNTRA aan de collega's van Onderwijs en VDAB of daar tolkuren ter beschikking zijn. Als dat niet zo is, zal SYNTRA nagaan of het binnen zijn budget zelf een oplossing kan vinden. Maar ik geef toe dat er daar een budgettair probleem is.

Mevrouw Stevens, u zei dat mijn voorganger, Frank Vandenbroucke, dat met hen heeft bekeken, maar ik zal dat opnieuw opnemen. Ik probeer in de eerste plaats een oplossing te vinden binnen het departement Werk, maar ook in de beleidsdomeinen Welzijn en Onderwijs wil ik nagaan hoe we dit samen kunnen oplossen. Ook werknemers moeten een opleiding kunnen volgen en daarvoor normale steun kunnen krijgen.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Minister, ik ben bijzonder verheugd te vernemen dat u een inspanning zult doen om de toegankelijkheid voor dove mensen in het bijzonder, en voor mensen met een handicap in het algemeen, te verbeteren. In vergelijking met andere mensen met een handicap, zitten dove mensen in een bijzondere positie. Voor mensen met een handicap is een eenmalige aanpassing vereist, bijvoorbeeld een lokaal dat fysiek toegankelijk wordt gemaakt of een computer voor blinde personen. Soms kun je die aanpassingen meenemen omdat ze mobiel zijn. Maar voor dove mensen is dat een continue uitgave.

In dat verband wil ik voorstellen om voor een opleiding buiten de VDAB, bij SYNTRA of andere vzw's, een fonds op te richten waar alle opleidingen uit kunnen putten. Op die manier vermindert de last voor de opleidingsinstellingen zelf, omdat die wordt verdeeld.

In mei vorig jaar ben ik op bezoek geweest bij SYNTRA Vlaanderen in Sint-Denijs-Westrem. Ik heb die mensen daarover aangesproken. Daar gaf men toe dat toegankelijkheid een probleem was. Men wilde wel iets doen, maar het budget was zodanig beperkt dat dit gewoon niet kon. Waarom kunnen we, net omdat die organisaties op het einde van de dag toch door de overheid worden betaald, niet gewoon een fonds opzetten waaruit op vraag van mensen kan worden geput en waarop kan worden ingespeeld? In de toekomst kunnen de belemmeringen op die manier worden weggewerkt.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Stevens, ik zal uw suggestie zeker opnemen in mijn zoektocht naar een oplossing.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Chris Janssens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over opleidingen voor werkzoekenden

Vraag om uitleg van de heer Robrecht Bothuyne tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de door SYNTRA aangeboden gratis opleidingen voor werkzoekenden

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de vrijstelling van inschrijvingsgelden voor werkzoekenden bij opleidingen waarvoor het VDAB-aanbod tekortschiet

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Minister, het is een eufemisme te zeggen dat onze arbeidsmarkt er vandaag niet al te goed voorstaat. Elke dag worden we geconfronteerd met een stijgende werkloosheid. Het Planbureau heeft uitgerekend dat er in de periode tussen 2008 en 2010 ongeveer 140.000 arbeidsplaatsen verloren zijn gegaan of zullen gaan. Op korte termijn belooft er niet veel beterschap te komen. Ook de woorden van Fons Leroy, gedelegeerd bestuurder van de VDAB die vandaag wordt bekroond tot overheidsmanager, dat er vanaf 2015 allicht een tekort aan werknemers zal zijn, zijn natuurlijk een schrale troost voor de huidige en toekomstige werklozen.

Om aan een nieuwe job te geraken, zijn opleiding, begeleiding en vorming essentieel. Nu blijkt echter dat die opleiding niet voor iedereen toegankelijk is. Sommige opleidingen worden niet door de VDAB aangeboden, voor andere opleidingen heeft de VDAB een te beperkt aanbod en voor nog andere opleidingen bestaan er ellenlange wachtlijsten waarbij de VDAB een beetje het slachtoffer is geworden van zijn eigen succes.

Als de werkzoekende die bij de VDAB niet onmiddellijk terecht kan, elders een opleiding wil volgen, dan wordt hij daar eigenlijk financieel voor gestraft. Als hij een opleiding volgt die niet erkend wordt door de VDAB, dan heeft hij geen recht op een onkostenvergoeding zoals vergoeding voor verplaatsing, kinderopvang enzovoort, en moet hij inschrijvingsgeld betalen dat soms kan oplopen tot honderden euro's. Uiteindelijk riskeert hij zelfs schorsing door de RVA en kan hij dus zijn uitkering verliezen.

Minister, in uw beleidsnota 2009-2014 onderstreept u de noodzaak om de inspanningen voor opleiding en begeleiding van werkzoekenden te versterken. Het versterkt inzetten op een intensief activeringsbeleid voor werkzoekenden noemt u een topprioriteit.

Bent u op de hoogte van de financiële benadeling van werkzoekenden die een opleiding volgen bij andere instanties dan de VDAB? Hebt u al stappen ondernomen om deze toestand op te lossen?

Kunt u bevestigen dat er inderdaad werklozen geschorst worden indien ze elders dan bij de VDAB een opleiding volgen? Zo ja, heeft dit zich al voorgedaan?

Bent u bereid om dezelfde onkostenvergoedingen en gratis opleidingen aan te bieden aan werkzoekenden die een opleiding volgen bij andere erkende instanties dan de VDAB? Zo ja, binnen welke termijn? Zo niet, waarom acht u dat niet opportuun?

Neemt u nog andere initiatieven om deze problematiek te voorkomen?

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: De werkloosheid stijgt. Meer mensen dan ooit hebben daardoor als werkzoekende recht op opleiding, vorming en begeleiding. De snelste weg naar werk verloopt vaak via een opleiding. Het aantal VDAB-opleidingen wordt weliswaar opgetrokken, maar een samenwerking met andere opleidingspartners om effectief een

voldoende ruim aanbod te creëren voor werkzoekenden is nodig. Dat hebt u ook zelf al eerder gezegd, minister. Anders dreigen er wachtlijsten en demotivaties bij werkzoekenden.

Werkzoekenden hebben in principe recht op een gratis opleiding en een kostenvergoeding voor bijvoorbeeld verplaatsingen. Alleen werkzoekenden die een door de VDAB georganiseerde of erkende opleiding volgen, hebben recht op deze kostenvergoeding en gratis opleiding. Aangezien de VDAB bepaalde opleidingen niet aanbiedt, of vanwege de lange wachttijden, worden werkzoekenden soms gedwongen om zeer lang te wachten of elders een opleiding te volgen. Daar worden ze op dit moment financieel voor gestraft, want nog veel te vaak draait de werkzoekende dan zelf op voor de inschrijvingskosten bij bijvoorbeeld SYNTRA, laat staan dat andere kosten zoals verplaatsing of kinderopvang worden vergoed, terwijl het om een arbeidsmarktgerichte en in het traject passende opleiding gaat.

Op dit ogenblik heeft de VDAB twee mogelijkheden om externe opleidingen te erkennen als VDAB-opleiding: de erkenning van een cursus als VDAB-opleiding of een opleiding in een onderwijsinstelling.

Als een cursus als VDAB-opleiding erkend wordt, kunnen alle cursisten die deelnemen aan deze cursus en die voldoen aan de voorwaarden uit het besluit van 5 juni 2009, artikel 7, kosteloos een opleiding volgen. Ze worden ook door de RVA vrijgesteld van beschikbaarheid op de arbeidsmarkt. Het gaat dan meer bepaald om opleidingen die partners op verzoek van de VDAB organiseren of opleidingen van partners waarvan de VDAB oordeelt dat die voldoen aan een reële arbeidsmarktbehoefte en waarvan de VDAB de toeleiding wil bevorderen. Dit gebeurt ook in enkele gevallen bij SYNTRA, bijvoorbeeld bij de opleiding bedrijfsbeheer die SYNTRA op vraag van de VDAB organiseert voor werkzoekenden die als zelfstandige willen starten.

Onder de regeling van artikel 87 van dit besluit kan men ook opleidingen in een onderwijsinstelling erkennen. Dat gebeurt op dit ogenblik voor verpleegkundige en opvoeder.

Ten slotte kan de VDAB ook beslissen tot een individuele erkenning van een werkzoekende in een door de VDAB erkend traject naar werk met opleiding in een centrum voor volwassenenonderwijs (CVO), gedurende een jaar. Dat is conform artikel 9 van hetzelfde besluit.

Voor SYNTRA-opleidingen bestaat er echter geen duidelijk juridisch kader dat een dergelijke individuele erkenning toelaat, wat op zijn minst eigenaardig is aangezien SYNTRA toch wel beschikt over een opleidingsaanbod dat voor een aantal werkzoekenden een gepaste oplossing biedt. Het wegwerken van deze juridische leemte zou de VDAB toelaten om nog meer maatwerk te leveren. SYNTRA is immers niet alleen bezig met het toeleiden naar meer en beter ondernemerschap, maar organiseert ook heel wat opleidingen in functie van het inschakelen van kmo-werknemers. Het gaat dan onder andere over opleidingen horeca en dergelijke meer, waar bij de VDAB momenteel wachtlijsten voor bestaan.

In de commissie werd daar tijdens een gedachtewisseling op 22 oktober 2009 met de VDAB over gesproken. Ik heb u toen ongeveer dezelfde vraag gesteld. U was het ermee eens dat werkzoekenden die binnen hun trajectbegeleiding baat hebben bij competentieversterkende acties, terecht moeten kunnen in de arbeidsmarktgebonden opleidingen, ongeacht de organisator. Uiteraard behoren ook SYNTRA-opleidingen daartoe en is samenwerking op dat vlak wenselijk.

U zei dat in het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 staat dat de VDAB aan organisaties een mandaat kan toekennen tot het verrichten van kosteloze competentieontwikkeling. Hetzelfde besluit bepaalt welke opleidingen een niet-werkende werkzoekende met een VDAB-overeenkomst kan volgen bij een organisatie waarmee de VDAB samenwerkt. De VDAB zou die regelgeving in 2010 operationaliseren.

Er is dus een wettelijke basis, alleen lijkt die nog steeds niet te zijn geactiveerd. Dat blijkt uit persartikels waar sommige collega's naar verwijzen en de klacht die het ACV daarover formuleerde.

Tegelijk is in het Werkgelegenheids- en Investeringsplan (WIP) afgesproken dat bijkomend geïnvesteerd wordt in opleidingscapaciteit ten behoeve van werkzoekenden. Dat is noodzakelijk met het oog op de crisis. Het lijkt dan ook belangrijk deze investeringen zo efficiënt mogelijk te doen en de bestaande capaciteit van de verschillende opleidingsverstrekkers optimaal te benutten.

Minister, klopt het dat werkzoekenden die een arbeidsmarktgerichte en in het traject passende opleiding bij SYNTRA volgen, die nog steeds zelf dienen te bekostigen? Zo ja, hoe zal dit concreet worden aangepakt? Gebeurt dit ook retroactief voor die werkzoekenden in opleiding die al zelf betaalden? Kunt u een zicht geven op de door de VDAB erkende opleidingen die bij externe opleidingsverstrekkers, zoals SYNTRA, worden gevolgd? Hoe zal de in het WIP afgesproken versterking van de opleidingscapaciteit vorm krijgen? Wie zal wat op welke manier doen? Zal dit gratis zijn voor de werkzoekenden en zullen zij van alle sociale voordelen kunnen genieten als bij een eigen VDAB-opleiding?

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Voorzitter, minister, mijn vraag heeft uiteraard betrekking op dezelfde materie die door de vorige twee sprekers is aangehaald.

Minister, de aanleiding van mijn vraag is de brief die collega's uit mijn vorig leven aan u hebben gericht op 6 januari. Die brief was trouwens ook eerder al gericht aan uw voorganger, de heer Vandenbroucke, en aan de gedelegeerd bestuurder van de VDAB, de heer Leroy. Daarin wordt een concrete situatie aangehaald van iemand die door een rugletsel zijn werk moet stopzetten. Hij doet een aanvraag voor een opleiding voor een knelpuntberoep, voor brood- en banketbakker. Hij woont in Beringen. Voor de opleiding moet hij elke dag naar Sint-Niklaas rijden. In Limburg zegt men wel eens dat Sint-Niklaas in Antwerpen ligt. Tot nader order is dat echter nog steeds Oost-Vlaanderen. Hij krijgt daarvoor geen verplaatsings- of onkostenvergoeding, in tegenstelling tot de mensen die binnen de VDAB een opleiding kunnen volgen. ACV Limburg wil die problematiek aanklagen.

Voor het overige kan ik me aansluiten bij de argumentatie die werd gebruikt. Volgend jaar verwacht men 60.000 bijkomende werklozen. In 2009 hebben we het probleem nog wat kunnen opvangen via een aantal buffersystemen, zoals de tijdelijke werkloosheid en het tijdskrediet. De werkloosheid zal zich echter pas echt ontplooien in 2010. Het zal dan ook nodig zijn alle zeilen bij te zetten op het vlak van opleiding en begeleiding van werkzoekenden die dan op de arbeidsmarkt terecht komen.

Minister, ik weet dat dit een bekommernis van u is. In uw beleidsnota vermeldt u zelf dat gezocht moet worden naar samenwerking tussen de betrokken actoren op het vlak van toeleiding, begeleiding en opleiding in functie van een vraaggerichte en een regionale versterking van het opleidingsaanbod. Ik ben ervan overtuigd dat u dezelfde bekommernis hebt.

Minister, hoever staat men daarmee? Zullen vanuit deze optie werkzoekenden die een opleiding volgen bij een andere actor dan de VDAB van dezelfde faciliteiten kunnen genieten als degenen die bij de VDAB een opleiding volgen? In welke afstemming voorziet u in het opleidingsaanbod tussen VDAB en andere mogelijke spelers? Op welke manier zal bepaald worden wie die andere spelers zijn? Welke criteria worden daarbij gehanteerd? Kunt u daar een termijn op plakken?

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Voorzitter, ik dank mijn collega's voor hun terechte vragen. Minister, u weet dat we het WIP-plan hebben besproken. De vragen die hier nu aan bod komen, gaan voor een deel eigenlijk over de praktische uitwerking. We hebben toen

vastgesteld dat er veel meer werkzoekenden zullen zijn. Zowel in de plenaire vergadering als in de commissie hebt u verschillende keren bevestigd dat het werkgelegenheidsplan en de budgetten van de VDAB constant geëvalueerd zullen worden. Gelet op de abnormale omstandigheden zal men de zaak niet laten liggen. Ik moet niet verwijzen naar wat er dreigt te gebeuren in Antwerpen. Het is dus belangrijk in te zetten op een goede trajectbegeleiding, in een goede opleiding van al de werkzoekenden.

De eerste partner daarbij is de VDAB. We moeten ervoor zorgen dat de VDAB voldoende aanbod en voldoende plaatsen kan bieden voor verschillende opleidingen. Indien dat ontoereikend is, moeten we eerst nagaan hoe we het probleem daar kunnen aanpakken. De bedoeling is niet om de dienstverlening of de kwaliteit van de dienstverlening van de VDAB te verminderen. Daarnaast zijn er echter ook heel belangrijke ‘partners in opleiding’, ‘partners in crime’ tegen de werkloosheid. Ik denk aan SYNTRA en aan het centrum voor volwassenenonderwijs (CVO). Ik weet dat er in Antwerpen een zeer nauwe samenwerking is tussen de CVO’s en de VDAB. Alle mogelijkheden moeten benut worden, vooral wat betreft Nederlands als tweede taal (NT2) kunnen de CVO’s een zeer goede basisopleiding bieden.

Al de vragen hebben ook te maken met uw WIP-plan en de praktische uitwerking ervan. Ik stel daar straks nog een vraag om uitleg over. Ik ben benieuwd wanneer dat Werkgelegenheids- en Investeringsplan concreet via verscheidene acties zal worden gevoerd. Ik weet dat u er volop mee bezig bent. Als ik me niet vergis, werd dat WIP-plan al ondertekend op 21 december.

Minister Philippe Muyters: Op 18 december.

Mevrouw Güler Turan: Als ik goed kan tellen, is dat nog drie dagen vroeger. *(Gelach)*

Over dat tellen zullen we het eeuwig blijven hebben. Ik verontschuldig me, minister, maar de opleiding wiskunde die ik heb gevolgd, dat is al zo lang geleden. En rekenmachientjes en gsm’s helpen ook niet. *(Opmerkingen)*

Nee, het was niet in de lagere school. *(Gelach)*

Ik wil gewoon zeggen dat het al een tijdje geleden werd ondertekend. Ik weet dat u ermee bezig bent. Het moet echter wel wat sneller gaan. De crisis op de arbeidsmarkt wacht spijtig genoeg niet op ons. Ik ben dan ook benieuwd naar de uitwerking van dat WIP-plan.

De voorzitter: Minister Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Voorzitter, ik sluit me uiteraard graag aan bij de vraag van de collega’s. Het is een zeer belangrijk item. Zoals daarnet terecht werd gezegd, is en blijft de VDAB onze eerste partner. Maar, minister, we moeten alle mogelijke partners alle mogelijke faciliteiten bieden en ze steunen. Deze problematiek is immers zeer belangrijk. De VDAB kan niet al deze uitdagingen aangaan.

Ik wijs op één praktisch voorbeeld, namelijk de plaatsen waar de VDAB momenteel opleidingen aanbiedt. In Oost-Vlaanderen is er bijvoorbeeld één locatie die zeer moeilijk bereikbaar is met het openbaar vervoer. Alleen al vanuit dat aspect vind ik dat we ook andere partners die zich aanbieden op dit terrein, dezelfde faciliteiten moeten kunnen aanbieden om deze problematiek aan te pakken. Voornamelijk in de knelpuntberoepen moeten we ervoor zorgen dat die verschillende partners niet hetzelfde aanbod geven, want dan hebben we geen meerwaarde. We zouden met die partners aan tafel moeten gaan zitten en een verdeling bekijken zodat er voldoende differentiatie is in de opleidingen. Op die manier hebben we geen drie of vier verschillende partners die dezelfde opleiding aanbieden, want dat heeft geen zin.

Minister, we moeten ook durven te kijken naar de opleidingen die worden aangeboden door de VDAB. In het verleden is al verschillende keren aangekaart dat wij ervoor moeten zorgen dat we werklozen geen verkeerde perspectieven aanbieden. We mogen niet de illusie scheppen dat ze door het volgen van bepaalde opleidingen die er vandaag nog altijd bestaan bij de VDAB maar waar ik vraagtekens bij plaats, bijvoorbeeld die van kantoor, de

mogelijkheid hebben om bijvoorbeeld in de administratie van openbare diensten of in de privésector aan de slag kunnen. De realiteit vandaag is dat het zelfs met een A2-diploma bijna niet meer mogelijk is om aan de slag te kunnen in de administratie: bijna overal wordt een A1-opleiding gevraagd. Ik stel de vraag om die opleiding eens grondig te analyseren, te bekijken of ze nog nuttig is en of ze niet moet worden aangepast of geheroriënteerd.

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Voorzitter, minister, ik sluit me aan bij de vragen die zijn gesteld. Ik heb nog een specifieke vraag. Ik ben eens gaan kijken op de website naar het aanbod van de opleidingen. Er zijn ongeveer 1800 opleidingen, waarvan iets meer dan 1200 opleidingen aangeboden worden door opleidingsverstrekkers en iets meer dan 570 door de VDAB zelf.

Wat opvalt bij de VDAB-opleidingen is dat er vrij veel thuisonderwijs is en veel cursussen via de pc worden georganiseerd. Ik denk dat zelfstudie niet te onderschatten is en het lijkt me niet altijd evident om thuiscursussen aan te bieden voor werkzoekenden. Minister, kunt u cijfers geven over het soort opleidingen van deze cursussen? Zijn deze cursussen een succes? Wordt de samenwerking met de verschillende partners regelmatig geëvalueerd?

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, dit is een interessant onderwerp. We kennen het cijfer van 60.000 extra werklozen. Anderzijds staan er nog heel wat vacatures open. Vandaag moet het een prioriteit blijven dat de mismatch op onze Vlaamse arbeidsmarkt misschien niet helemaal wordt dichtgereden, maar dat we toch op dat vlak extra inzetten. Er is spijtig genoeg een nog grotere groep van werkzoekenden, maar een aantal knelpuntvacatures blijft bestaan.

Minister, misschien moeten we eens bekijken welke instrumenten we als beleidsmakers hebben om meer werkzoekenden naar de juiste beroepsprofielen te richten. We hebben vroeger de knelpuntpremie gehad. Die had niet zoveel succes. Wordt erover gedacht om beleidsmaatregelen te nemen om vanuit de grote groep werkzoekenden steeds meer mensen te richten naar de knelpuntberoepen, wat een versterking zou zijn voor onze Vlaamse economie?

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Voorzitter, minister, collega's, in aansluiting op de vraag van de collega's om de faciliteiten zoals kilometervergoeding, een bijdrage in de kosten voor kinderopvang en gratis opleiding voor werkzoekenden, te verzekeren, onafhankelijk van wie de aanbieder van de opleiding is, verwijs ik naar mijn vorige vraag. Kan men boven op die gewone faciliteiten, waar nodig, ook voorzien in extra faciliteiten voor personen met een handicap die werk zoeken? In hun zoektocht naar werk en naar een opleiding, worden ze vaak geconfronteerd met dezelfde problematiek als gewone werkzoekenden maar ze hebben bijkomende barrières, zoals een gebrek aan toegankelijkheid of een gebrek aan aanbod. Kan men specifieke aandacht hebben voor die groepen? Kan men kijken waar het nodig is om extra faciliteiten aan te bieden, onafhankelijk van wie de opleiding aanbiedt?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, collega's, ik ben op de hoogte van het probleem. Hoewel een aantal leden hier en daar het beeld al vrij duidelijk en juist hebben geschetst, wil ik daar voor alle zekerheid nog even op terugkomen.

In eerste instantie moeten we een onderscheid maken tussen werkzoekenden die een opleiding volgen in een traject naar werk en degenen die dat niet doen. Dat is een belangrijk verschil omwille van het feit dat niet automatisch elke arbeidsmarktgerichte opleiding door een werkzoekende wordt gevolgd met de doelstelling om daar een beroep van te maken of er gebruik van te maken in een volgende job. Aftoetsen of dit gebeurt in het kader van een

traject naar werk, is wat mij betreft heel zeker nodig. Het lijkt me vanzelfsprekend dat dat gebeurt door de VDAB.

Voor mij is de VDAB de essentiële partner in de rol van regisseur. Het is al door een aantal leden gezegd. Ik kom daar meteen nog op terug. Er is een verschil tussen vinden dat de VDAB die opleidingen moet verstrekken en vinden dat de VDAB ervoor moet zorgen dat die opleidingen worden verstrekt. Dat is de kans om aan afstemming te doen. We moeten inderdaad overlappingen vermijden qua opleiding. Dat kan alleen als we een goede regisseur hebben, en dat is de rol die de VDAB moet spelen.

De heer Bothuyne heeft het al naar voren gebracht: ik ben van mening dat werkzoekenden die baat hebben bij competentieversterkende acties in het kader van een traject naar werk, terecht moeten kunnen bij alle arbeidsmarktgerichte opleidingen, ongeacht de organisator. Ik heb dat in het verleden gezegd, ik zeg dat in mijn beleidsnota. Ik vind dat dit moet gebeuren. Dat is daarnet al naar voren gekomen bij de vraag van mevrouw Stevens, specifiek wat de doven betreft, maar het geldt ook in het algemeen, en vandaag is dat niet het geval.

Wat is vandaag wel het geval? In het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding staat dat de raad van bestuur van de VDAB op basis van de arbeidsmarktvereisten en -behoeften – dat moet dan ook een zekerheid zijn dat het klopt – bepaalt welke opleidingen een niet-werkende werkzoekende kan volgen met een VDAB-overeenkomst bij een organisatie waarmee de VDAB samenwerkt. Die raad van bestuur bestaat, zoals u weet, uit acht vertegenwoordigers van de vakbonden en acht vertegenwoordigers van de werkgeversorganisaties, aangevuld met twee regeringcommissarissen en de voorzitter. De VDAB neemt hier dus, samen met zijn raad van bestuur, die regisseursrol op zich. In die raad zitten mensen die de arbeidsmarkt echt wel moeten kennen.

Die reglementering wordt door de VDAB – gelukkig – vooral gebruikt om een specifiek opleidingsaanbod bij partners uit te bouwen. Het zal u misschien verbazen in welke mate dat vandaag al gebeurt. De VDAB kent heel duidelijk een traditie van samenwerking met partners voor het geven van opleidingen. In 2009 realiseerde de VDAB in totaal 13.211.973 opleidingsuren voor werkzoekenden. Daarvan werden 6.634.253 uren, of ongeveer 50 percent, gerealiseerd in samenwerking met partners. Dat onderscheid moet worden gemaakt. Als partners door de VDAB worden erkend en er sprake is van een traject naar werk, geldt dezelfde reglementering als bij het volgen van de VDAB-opleiding.

Bovendien geeft de VDAB via de recentere financieringsbesluiten de centra voor volwassenenonderwijs en ook het hoger onderwijs de mogelijkheid om individuen een VDAB-traject te laten volgen, via een opleiding in die onderwijsinstellingen. Mevrouw Turan heeft ernaar verwezen. Zo kan de VDAB een gepast antwoord bieden voor behoeften waaraan de VDAB en zijn partners niet voldoende kunnen voldoen en waarvoor een aanbod in het onderwijs bestaat. Dat is een goede stap. Er kan met derden worden samengewerkt, onder de regie van de VDAB. Er kan met het hoger onderwijs en de CVO's worden samengewerkt. Dat is ook geregeld.

Voor SYNTRA is dat echter niet geregeld. Dat is de enige andere overheidsaanbieder. Daarop is die reglementering niet van toepassing. Dat was het voorbeeld van mevrouw Stevens. SYNTRA werkt met gelijkaardige tarieven en een gelijkaardige reglementering voor iedere cursist, ongeacht het statuut, dus zelfs als iemand die opleiding volgt in een traject naar werk. Wel zitten een aantal SYNTRA-opleidingen in het urenpakket waarover ik het daarnet had, maar voor de rest is dat betalend voor iedereen. Dat lijkt me geen goede zaak. Daar moeten we iets aan veranderen. Er is wel één uitzondering. Een werkzoekende moet zelf zijn SYNTRA-opleiding bekostigen, behalve als die past in zijn traject naar ondernemerschap. Daarvoor bestaat een heel specifieke regeling tussen VDAB, UNIZO en SYNTRA. Er is een samenwerkingsovereenkomst die daarvoor in een krediet voorziet.

We moeten daar dus een oplossing voor zoeken. Ik zeg dat hier heel expliciet. Ook voor SYNTRA moeten we een mogelijkheid vinden. In 2010 zal de VDAB samen met SYNTRA nagaan of een gelijkaardige regeling als deze die we nu hebben voor het hoger onderwijs, operationeel kan worden gemaakt met SYNTRA, wat de budgettaire gevolgen daarvan zijn en of dit haalbaar is binnen de begrotingen van VDAB en SYNTRA, of binnen andere begrotingen. We zullen bekijken hoe we daarvoor een oplossing kunnen vinden. Gezien de budgettaire toestand zal die maatregel niet retroactief kunnen worden toegepast. Dat wil ik wel al zeggen. Tot waar gaan we dan immers met die retroactiviteit?

Ook de controle op de werkzoekenden is aan bod gekomen. Er werd gesteld dat iemand die een dergelijke opleiding volgt, kan worden geschorst. De meeste commissieleden weten dat schorsingen gebeuren door de RVA. Het is de RVA die bepaalt hoe en wanneer dat gebeurt. Ik moet eerlijk zeggen dat ook wij niet altijd een zicht hebben op de redenen daarvoor. U weet dat sommige mensen dat liever anders zouden hebben, maar vandaag is en blijft de schorsing van werklozen een federale zaak.

Ten slotte ging het heel specifiek over het WIP. Er werd gevraagd wanneer we resultaten zullen zien. We zijn daar inderdaad mee bezig. Normaliter bespreekt de regering vrijdag bijvoorbeeld het besluit met betrekking tot de individuele beroepsopleiding in de onderneming (IBO). Straks zal daarover een vraag worden gesteld. Dan zal ik de stand van zaken geven. Zoals ik in het parlement heb aangekondigd, proberen we dat steeds onder de auspiciën van de werkgroep van het Vlaams Economisch Sociaal Overlegcomité (VESOC) te doen. Dat kan soms voor wat vertraging zorgen, maar het heeft alleszins het enorme voordeel dat dit wordt gesteund door de sociale partners. Het gaat niet traag. Spijtig genoeg is het afgesloten op 18 december, want dat was voor velen ook de laatste werkdag. Op 2 januari zijn we echt kunnen beginnen met de uitvoering, en dat doen we met bekwame speed.

Voor de opleidingen in het werkgelegenheids- en investeringsplan is er voor 2010 en 2011 in een budgetverhoging van 9 miljoen euro voorzien om de opleidingscapaciteit van de VDAB als regisseur uit te breiden. Zo komen we tot een betere afstemming met de behoeften.

Een van de behoeften kunnen de knelpuntberoepen zijn. Ik denk dat we vandaag niet meer moeite moeten doen om mensen naar knelpuntberoepen te leiden, want de knelpuntopleidingen zijn sterk ingenomen. In november heeft de raad van bestuur al initiatieven genomen om de opleidingscapaciteit voor knelpuntberoepen nog uit te breiden. Als ik me niet vergis, dan heeft men in elf extra opleidingen voor knelpuntberoepen voorzien. Ik heb het ooit in het parlement al eens gezegd: er komt best opnieuw een samenwerking met de partners als we deze middelen willen activeren, met de VDAB als regisseur.

Uiteraard zullen voor die opleidingen de werkzoekenden en cursisten een vergoeding ontvangen, ongeacht of de opleiding doorgaat bij de VDAB of bij de externe opleidingsverstrekkers. Zij behoren bij de eerste groep voor de extra opleiding. Ik denk dat we alleen door te werken via externe partners, er opnieuw snel voor kunnen zorgen dat bestaande wachtlijsten voor opleidingen kunnen worden verminderd en dat werklozen sneller kunnen worden geactiveerd.

Op middellange termijn zullen we verder de markt verkennen en nagaan of ook andere samenwerkingsverbanden met de markt kunnen leiden tot betere en snellere opleidingen. Het Vlaams Economisch Sociaal Overlegcomité (VESOC) zal de verdere implementatie van de twee keer 9 miljoen euro opvolgen. Ik zal hierover regelmatig een stand van zaken geven.

Dit antwoord is misschien wat uitgebreider dan u van mij gewoon bent. Ik denk dat ik een antwoord heb gegeven op alle gestelde vragen.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Voorzitter, minister, ik zou ervoor willen pleiten dat alle werkzoekenden die een opleiding willen volgen in een traject naar werk, dezelfde rechten

krijgen op onkostenvergoedingen en gratis opleidingen, bij welke organisatie dan ook. Heel wat werkzoekenden met een uitkering kunnen de kosten voor die opleiding – die vaak honderden euro's bedraagt – amper betalen. Zij dreigen daardoor in een langdurige of structurele werkloosheid terecht te komen. We moeten alles inzetten om dat te voorkomen. De VDAB hoeft dit niet helemaal voor eigen rekening te nemen. Hij kan samenwerken met andere partners. Zijn rol van regisseur willen we zeker als noodzakelijk erkennen.

Maar de werklozen die momenteel niet terecht kunnen bij de VDAB of een partner, omdat er te lange wachtlijsten zijn en het aanbod te beperkt is, hebben geen boodschap aan de cijfers die u hebt gegeven. Zij willen concrete oplossingen voor een opleiding. *(Opmerkingen van minister Muyters)*

Ik heb weinig concrete oplossingen gehoord die u op korte termijn zou willen lanceren om werkzoekenden die momenteel geen opleiding kunnen volgen, te helpen.

Minister Philippe Muyters: Er is twee keer 9 miljoen euro aan WIP-middelen die daarvoor wordt gebruikt.

De heer Chris Janssens: Ik heb een collega horen zeggen dat in de onderwijsinstellingen enkel de opleidingen voor verpleegkundige en opvoeder worden erkend als VDAB-cursus. Is dat zo? Wenst u dat in de toekomst uit te breiden?

Minister Philippe Muyters: Het zijn er meer dan die twee. Ik denk dat ze gewoon als voorbeeld zijn gegeven. Het is trouwens een onderdeel van een vraag waarop ik ben vergeten te antwoorden.

Wie kan er voor de VDAB erkende opleidingen doen? Ruw opgedeeld zijn dat: de gespecialiseerde opleidingen voor de personen met een arbeidshandicap in samenwerking met de Gespecialiseerde Opleiding, Begeleiding en Bemiddeling (GOB). Er zijn de sectoraal georganiseerde opleidingen voor onder meer verzorgende, maar ook voor callcenteroperator. Ook de opleidingen in functie van het ondernemerschap, van niet-gouvernementele organisaties (ngo's) in het kader van Europese financiering en lokale initiatieven, verkoopsopleidingen, havenopleidingen komen in aanmerking. Ook bij SYNTRA zijn er al erkende opleidingen voor werkzoekendentrajecten. In het hoger onderwijs en bij de centra voor volwassenenonderwijs (CVO's) zijn er meer dan twee opleidingen. Als er capaciteit nodig is, dan kan er op het CVO en op het hoger onderwijs een beroep worden gedaan.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Minister, ik wil u danken voor uw uitgebreide antwoord. Het is inderdaad heel positief dat u bevestigt deze zaak snel te willen aanpakken en de capaciteit die SYNTRA biedt voor een werkzoekendentraject te ontsluiten. Dit is ook belangrijk voor het optimaliseren van de WIP-middelen, zodat de opleidingen snel op de markt kunnen komen, we zeker zijn dat de kwaliteit is gegarandeerd en ze toegankelijk zijn voor alle werkzoekenden. De CVO's en SYNTRA kunnen snel het nodige doen. Het is belangrijk dat u er snel werk van maakt, in samenwerking met het VESOC.

Het zou wel sneu zijn dat de ene voor een opleiding heeft moet betalen en de andere niet. Misschien moeten we eens onderzoeken of retroactiviteit mogelijk is, op het moment dat de maatregel in werking treedt.

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: De laatste woorden van minister Muyters hebben bij mij vragen opgeroepen. Maar misschien heb ik iets gemist. U zegt, minister, dat u op middellange termijn de markt zult raadplegen?

Minister Philippe Muyters: Ik zal op korte termijn een oplossing zoeken voor SYNTRA, het met de 9 miljoen euro extra middelen in de markt met de marktspelers verder uitwerken en onderzoeken of het kan met de huidige tenders, en dan op middellange termijn bekijken of

er nog andere mogelijkheden zijn met de private of met andere spelers op de markt, met het oog op samenwerking. Dat was alles. Dat laatste heeft u in verwarring gebracht, het was gewoon de lijn van mijn beleidsnota.

Mevrouw Güler Turan: U zult dus niet de markt raadplegen om de opleidingen verder door hen te laten verzorgen?

Minister Philippe Muyters: Voor die 9 miljoen euro laat ik de VDAB als regisseur optreden.

Mevrouw Güler Turan: Dat is duidelijk. Ik heb het begrepen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Filip Watteeuw tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de schorsing van werklozen

Vraag om uitleg van de heer Chris Janssens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de uitsluiting, schorsing en (re)activering van werkzoekenden

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, minister, ondanks de toestand op de arbeidsmarkt worden nog steeds heel wat werklozen uitgesloten door de RVA. In de eerste helft van 2009 waren dat er in België 3147, waarvan 760 in Vlaanderen. Daar komen de tijdelijke schorsingen bovenop: mensen die voor een aantal maanden worden uitgesloten. De vraag is natuurlijk of het met deze arbeidsmarkt zo evident is dat het schorsingsbeleid blijft doorgaan alsof er niets aan de hand is.

Een aantal mensen hebben de neiging te zeggen dat je de cijfers moet relativeren, maar je moet toch zien wie er wordt getroffen door deze maatregel. Het is duidelijk dat de zwaksten op de arbeidsmarkt meer kans hebben om te worden uitgesloten. Mevrouw Milquet zegt zelf dat we moeten erkennen dat er een grote groep zwakke werklozen is, die erg ver van de arbeidsmarkt staat. Voor hen is dat een zeer zwaar probleem.

De arbeidsmarkt is toch grondig gewijzigd. In de voorbije maanden waren er heel wat minder vacatures. Vorig jaar kreeg de VDAB meer dan 217.000 vacatures binnen. Dat was bijna 20 percent minder dan in 2008 en 25 percent minder dan in 2007. Er zijn momenteel 6,9 werkzoekenden per vacature, in 2008 was dat nog rond de 4,5.

Kunnen wij zomaar dat schorsingsbeleid voortzetten? De VDAB is betrokken partij omdat die informatie verstrekt aan de RVA. Daarom stel ik mijn vragen.

Minister, bent u het ermee eens dat de houding van de RVA niet echt strookt met de toestand op de Vlaamse arbeidsmarkt? In hoeverre is er tussen de RVA en de VDAB overleg geweest over de toestand van de Vlaamse arbeidsmarkt en het huidige gebruik van de schorsingsmaatregel? Bent u bereid om dit probleem aan te kaarten bij federaal minister Milquet? In hoeverre bent u het ermee eens dat de band tussen activering en sancties in de huidige situatie toch moet worden herbekeken?

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Voorzitter, de heer Watteeuw heeft de cijfers van de geschorste en de uitgesloten werkzoekenden al gegeven. Ik ga ze niet herhalen.

Ik denk toch dat de RVA niet over een nacht ijs gaat als het gaat om het uitsluiten van werkzoekenden. Vooraleer men uitgesloten kan worden, vonden er al verschillende

evaluatiegesprekken plaats en werden zelfs actieplannen opgesteld in samenspraak met de werkzoekende. Niettemin blijkt een aantal werkzoekenden geen werk te vinden of geen bereidheid tot werk te tonen. Bij een uitsluiting verliest de werkzoekende in principe zijn werkloosheidsuitkering. Om eventueel weer in aanmerking te komen voor een uitkering moet hij aantonen dat hij actief op zoek gaat naar een job.

Minister, welke maatregelen neemt u opdat uitgesloten of geschorste werkzoekenden in Vlaanderen opnieuw geactiveerd kunnen worden? Hebt u ook bijzondere maatregelen ter begeleiding en/of opleiding voor deze groep van werkzoekenden? Bent u van mening dat uitgesloten of geschorste werkzoekenden in eerste instantie gestimuleerd moeten worden in de richting van knelpuntberoepen? Ziet u daar mogelijkheden om maatregelen te nemen? Hoe evalueert u de versterkte controlemaatregelen van de RVA die sinds juli 2004 van kracht zijn? Hoe evalueert u deze controles? Bent u van mening dat ze versoepeld of verstrakt dienen te worden?

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, ik ben een beetje verbaasd over de toon van de vraag van de heer Watteeuw. We mogen de situatie op de Vlaamse arbeidsmarkt niet onderschatten. Dat staat buiten kijf. Maar we mogen absoluut niet het signaal geven dat de werkzoekenden, ook al zijn ze talrijker dan enkele jaren geleden, niet opgeleid moeten worden, niet geactiveerd moeten worden, dat ze niet hun best moeten doen om op zoek te gaan naar de juiste job. Mijnheer Watteeuw, u bent in goed gezelschap. Op die manier echoot u de boodschap van de heer Di Rupo na. Die man wordt in zijn eigen stad en in de omgeving ervan met werkloosheidscijfers van bijna 40 percent geconfronteerd. Ik vind het straf dat de heer Watteeuw dit op de Vlaamse situatie wil projecteren.

In de loop van de vorige legislatuur heeft de toenmalige minister van Werk nog verklaard dat de grootste straf die we een werkzoekende kunnen opleggen, erin bestaat hem aan zijn lot over te laten. We kunnen hem zeggen dat hij geen job meer moet zoeken en dat hij niet zal worden opgeleid. We kunnen hem zeggen dat hij zich maar in de werkloosheid moet nestelen. Dat is pas een asociaal beleid.

Ik ben het hier helemaal mee eens. Ik heb altijd de indruk gekregen dat hierover in Vlaanderen een kamerbrede consensus bestond. Werkzoekenden moeten worden geactiveerd en moeten een job zoeken. Indien we de onbeperktheid in de tijd in stand willen houden, lijkt de activering me een conditio sine qua non. Indien we dit niet zouden doen, zou dit principe helemaal onverdedigbaar worden.

Voor de RVA tot een schorsing overgaat, is duidelijk gebleken dat de betrokkenen niet voldoen aan de verwachtingen die aan werkzoekenden worden gesteld. Iedereen kent het schorsingstraject. De RVA gaat niet over een nacht ijs. Ik ben ervan overtuigd dat die procedure nog voorzichtig verloopt. Ik vind het jammer dat dit hier in twijfel wordt getrokken. Ik dacht dat een kamerbrede meerderheid ervan overtuigd was dat deze pijler van het Vlaams arbeidsmarktbeleid moet worden gesteund. De mensen moeten optimaal worden geactiveerd en aan hun verplichtingen worden herinnerd. Ik vind het spijtig dat dit blijkbaar niet door alle fracties wordt gedragen.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Voorzitter, ik sluit me aan bij de vorige spreker. Blijkbaar wordt het schorsingsbeleid hier in vraag gesteld. De crisis mag geen excuus vormen om het schorsingsbeleid in vraag te stellen. We weten dat zich onder de werkzoekenden nog heel wat werkonwilligen bevinden. Zonder stok achter de deur blijven ze in hun huidige situatie zitten. We moeten alle mogelijke maatregelen nemen om de mensen te activeren. Ze moeten werk zoeken, en er moet een stok achter de deur staan. Voor mij is het duidelijk dat niet aan het schorsingsbeleid moet worden getornd. We moeten dit beleid behouden om alle werkzoekenden naar een juiste job te leiden.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, de toon van de vragen van de heer Watteeuw heeft me enigszins verwonderd. Hij laat zich hier ontmaskeren als een handpop van de PS. Dit gaat ver. De heer Van den Heuvel is hier daarnet al op ingegaan.

Mevrouw Peeters, we spreken hier eigenlijk niet over een schorsingsbeleid, maar over een activeringsbeleid. Zeker nu er veel werkzoekenden, waaronder veel jonge mensen, bij komen, is dit een essentieel punt. We mogen dit beleid niet loslaten. We moeten hun competenties versterken en hen klaarmaken voor het ogenblik waarop de arbeidsmarkt opnieuw aantrekt. Ik hoop natuurlijk dat dit snel zal gebeuren. Op dat ogenblik zullen we alleszins iedereen nodig hebben. We kennen het probleem van de vergrijzing. Door de onomkeerbare demografische evolutie dreigt een tekort aan arbeidskrachten.

De knelpunteconomie heeft ons tot vorig jaar nadrukkelijk beziggehouden. Eigenlijk is dit nog steeds niet verdwenen. Heel wat vacatures voor knelpuntberoepen raken nog steeds niet ingevuld.

Ik deel de bezorgdheid van de heer Watteeuw om de manier waarop de VDAB met de crisis omgaat, maar dan op een heel andere manier. In een schriftelijke vraag aan de minister heb ik trouwens een aantal cijfergegevens over het activeringsbeleid opgevraagd. Uit die cijfers blijkt dat de transmissies van de VDAB in 2009 een stuk lager liggen dan in 2008. Aangezien er veel minder vacatures waren, liggen de transmissies ten gevolge van werkweigering een stuk lager. Dit betekent dat de VDAB rekening houdt met de crisis zonder hierbij het activeringsbeleid af te vallen.

Minister, ik zou graag nog een bijkomende vraag stellen. De heer Leroy, de gedelegeerd bestuurder van de VDAB, heeft recent in de pers verklaard dat het momenteel onmogelijk is alle werkzoekenden tegelijkertijd aan werk te helpen. Daarom investeert de VDAB in opleiding en in vorming. Hij heeft tevens een werkstageplan aangekondigd. Dit plan moet ervoor zorgen dat werkzoekenden na hun opleiding ook een zekere werkervaring krijgen. Dit lijkt me een terechte bekommernis en een goede maatregel. Kunt u wat meer uitleg geven over dit werkstageplan? Hoe zou dit concreet in zijn werk gaan?

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, ik sluit me volledig bij de vorige sprekers aan. De vraag van de heer Watteeuw lijkt me wel interessant om eens te horen op basis van welke criteria er wordt geschorst. Dit staat eigenlijk allemaal in de persartikelen die de heer Watteeuw voor zich heeft liggen. Het is misschien niet slecht hierover nog wat verduidelijking te krijgen.

Voor het overige sluit ik me aan bij wat de vorige sprekers hebben gezegd. De ondertoon van de vraag van de heer Watteeuw geeft een totaal verkeerd signaal. Als we de crisis als excuus laten gebruiken om niet langer inspanningen te leveren om werk te zoeken, lopen we het gevaar dat we sommige mensen in de langdurige werkloosheid duwen. We zouden die mensen dan voor lange tijd kwijt zijn. Op middellange termijn zullen we die mensen opnieuw nodig hebben. Binnen 2 jaar moet de arbeidsmarkt opnieuw aantrekken. De heer Van den Heuvel heeft al opgemerkt dat er nog altijd knelpunten zijn.

Vorige week vrijdag heb ik nog staan praten met een ondernemer uit de buurt van Aalst, en die wist mij te vertellen dat er in Aalst en omstreken in de bouwsector nog een duizendtal vacatures zijn, aannemersbedrijven die geen mensen vinden om bij hen te komen werken.

De voorzitter van deze commissie heeft in de plenaire vergadering nog een brief voorgelezen van het ABVV, waarin werd gesteld dat men vanaf 55 jaar geen werk meer moet zoeken. Dat is een totaal verkeerd signaal. We hebben iedereen nodig op onze arbeidsmarkt. Ook nu zijn die inspanningen van werkzoekenden absoluut nodig. Zeker op lange termijn zullen die broodnodig zijn, want vroeg of laat gaan we terug naar een tekort op de arbeidsmarkt.

Daarom is het idee ‘er is geen werk, dus moeten we er ook niet naar zoeken’ een verkeerd signaal.

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Voorzitter, minister, collega's, ik moet nu opletten wat ik zeg. Er is verwezen naar de PS, maar ik heb die uitspraken niet gehoord. Ik volg die man ook niet. Ik heb mijn handen vol met mijn commissiewerk hier. Daarnaast was er de brief van het ABVV.

De heer Watteeuw moet zelf maar wat meer toelichting geven bij de ondertoon van zijn vraagstelling, maar ik ben het er absoluut mee eens dat de huidige economische en arbeidsmarktkrisis een activering vereist van elke werkloze. Die activering vereist ook de medewerking van elke werkgever. Enerzijds moet de werkgever investeren, innoveren en plaatsen aanbieden, en anderzijds moet de werkzoekende zich intussen klaarmaken via opleidingen en begeleiding om over minder dan 2 jaar klaar te staan om alles weer een herstart te geven.

Er zijn heel wat schorsingen bij de VDAB. Wij denken inderdaad aan een activeringsbeleid, maar soms kunnen we ons niet van de indruk ontdoen dat er bij de RVA veeleer een schorsingsbeleid wordt gevoerd. Maar in de meeste gevallen is dat misschien ook terecht. Wij activeren en zij schorsen. Uw rol, minister, is om te kijken naar dat activeringsbeleid. Ik ben heel benieuwd om te horen hoe die schorsingen nu eigenlijk worden begeleid. *(Opmerkingen van de heer Matthias Diependaele)*

Ik heb de krantenknipsels niet gelezen. Ik ben benieuwd naar wat de minister gaat zeggen, onder meer over de criteria die worden gehanteerd.

Los van die activering is er ook nog sprake van de arbeidsgehandicapten, de niet-werkbare personen, de aller-, allerzwaksten onder ons. Hebben wij degenen die arbeidsgehandicapt zijn, al gedefinieerd? Eventueel moeten die mensen geactiveerd worden in de sociale economie, met hun beperkingen en belemmeringen. Maar ondanks al die mogelijkheden die we bieden, zijn er natuurlijk ook mensen die gewoon arbeidsgehandicapt zijn, punt. Ik hoop dat dat een heel kleine minderheid is, maar dat zijn ook mensen met een beperking, waar we ook aandacht voor moeten hebben, zodat we ook de zwaksten onder ons niet achterlaten. Is daar al een definiëring voor? Zijn er veel arbeidsgehandicapten? Kunt u ons daar wat meer zicht op geven, of moeten we daarvoor bij uw federale collega zijn?

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Ik ben enigszins gerustgesteld omdat ik weet dat de brief van de heer Watteeuw van het ABVV komt.

Ik moet eerlijk zeggen dat de reactie van Elio Di Rupo en de reacties in de pers mij verwonderd hebben. Ik heb de indruk dat sommige mensen nog in het oude systeem van werkzoekenden zitten, de toepassing van artikel 80. Dat vond ik een onrechtvaardig systeem, omdat men in dat systeem uitsloot op basis van langdurige werkloosheid en men op voorhand per regio, geslacht en opleidingsniveau de duur van de werkloosheid bepaalde. Zodra een werkloze die duur had overschreden, werd hij of zij geschorst. Dat is natuurlijk onbillijk. In tijden van economische crisis is dat een probleem, omdat dat een eigen dynamiek heeft waardoor de termijn alsmaar korter worden.

Sinds de sluitende aanpak is artikel 80 eigenlijk vervangen door een activeringsbeleid. Daar kan men toch echt niets op tegen hebben. Ik sluit me aan bij wat de heer Van den Heuvel heeft gezegd: het zou pas erg zijn indien we het niet zouden doen. In de mate dat men enkel transfers doet omdat iemand werk of een opleiding weigert, kan men daar niets tegen hebben. Dat is de rechtvaardigheid zelve. Je kunt niemand ervan beschuldigen dat hij te weinig jobs heeft uitgeoefend, maar wel dat hij niet genoeg inspanningen heeft gedaan. Dat is iets anders. Het nieuwe systeem van de activering, waar we allemaal achter staan, is een goede vervanger van het vroegere artikel 80.

We moeten wel oppassen met die aanpak. Wij vechten voortdurend tegen het draagvlak voor de sociale zekerheid. Het is net door die toon te zetten, dat men de solidariteit voor de sociale zekerheid ondergraaft. Met dat soort zaken moet men oppassen. Daarom was ik ook verwonderd dat Elio Di Rupo en de PS plots weer met die voorstellen kwam.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Voorzitter, minister, collega's, deze vragenreeks leunt een beetje aan bij de vorige reeks vragen. De vorige reeks ging over de opleidingen, en opleidingen moet je ook zien in het kader van de activering. Ik wil me dan ook aansluiten bij de voorgaande sprekers. De heer Van den Heuvel heeft het perfect verwoord: de grootste gemene deler van alle partijen is dat het huidige systeem van activeren behouden moet blijven.

Ik wil de vorige reeks vragen nog even inpassen in dit onderwerp. Ik pleit ervoor om de opleidingen en de activering in de toekomst nog individueler te bekijken. Dat gebeurt misschien al, maar nog te administratief. We moeten in de toekomst nog meer uitzoeken wat de capaciteiten, wat de competenties van de mensen zijn. We moeten bekijken in welke job ze goed zouden passen. En soms moeten we hen een beetje onder dwang leiden naar een aantal knelpuntberoepen.

De heer Diependaele verwees al even naar bepaalde situaties in het Aalsterse. Ik kan daaraan toevoegen dat het niet alleen in de bouw, maar ook in de horeca immens moeilijk is om werkrachten te vinden. Als we dan zien hoeveel werklozen er zijn, dan is dat onbegrijpelijk.

We moeten, ook met het oog op het behoud van ons systeem, dat een heel goed systeem is, nog een stapje verder gaan – Fons Leroy heeft er deze week ook al op gewezen – en een aantal werklozen dwingen om bepaalde jobs aan te nemen, veeleer dan te zeggen dat de schorsingen afgeschaft moeten worden.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, na al deze sprekers moet ik nog amper antwoorden, ik zou me kunnen beperken tot zeggen van wie ik de redenering volg en van wie niet.

Ik begin met de bijkomende vragen. Ik heb geen cijfers bij van arbeidsgehandicapten of de definitie ervan. Ik wil daar graag op terugkomen als er een concrete vraag over wordt gesteld.

Hetzelfde geldt voor het werkstageplan. Ik moet hierover nog van gedachten wisselen met Fons Leroy. Wat hij naar voren brengt, is ook nog niet gedetailleerd, maar het past in elk geval in mijn beleidsnota. Ik weet niet of hij al een plan klaar heeft, maar de filosofie erachter volgt de leidraad van mijn beleidsnota, namelijk de maatpakfilosofie waarbij we per persoon bekijken of hij zelfredzaam is, of hij alleen bemiddeling nodig heeft of ook opleiding en vorming, of hij stage nodig heeft omdat hij een stuk werkervaring moet opdoen en zo meer, dat moet allemaal bekeken worden. Inzake de maatpakfilosofie zitten we voor honderd procent op dezelfde lijn.

Net zoals de meeste sprekers ben ik het er ook niet mee eens dat we vandaag omwille van de crisis anders zouden moeten werken inzake de transmissie en de schorsing van werklozen. Een sluitende maatpakfilosofie, en de sluitende aanpak die we steeds meer in de richting van een 'sluitende maatpak' brengen, is een filosofie waarbinnen we heel ruim gaan en we per werkloze bekijken wat er moet gebeuren, iets wat de sluitende aanpak al voor een deel doet. We verwachten van de werkloze dat hij er een passend gevolg aan geeft. Als iemand dat niet wenst te doen, dan komen we in de filosofie van transmissie terecht.

Het aantal ontvangen vacatures bij de VDAB is vandaag relatief klein, en dat zien we wel in de transmissies en in de cijfers die ik aan de heer Bothuyne heb gegeven. Van alle transmissies die gebeuren, waren er in de periode 2005-2007 slechts 4 procent voor weigering van werk of opleiding. Het percentage is gedaald, en dat komt natuurlijk door de economische toestand, tot 2 procent in 2008 en 1 procent in 2009. Er wordt vooral transmissie

gedaan op mensen die niet ingaan op de veelvuldige uitnodigingen van de VDAB voor bemiddeling en gesprekken en zo meer. Het is toch wel belangrijk om te weten dat dit het merendeel van de transmissies uitmaakt.

In de filosofie wordt geen rekening gehouden met de crisis, ze blijft juist dezelfde. Aangezien we transmissie doen voor weigering van vorming, opleiding, begeleiding of weet ik veel wat, blijft dit in een crisisperiode onveranderd. Aangezien we ook transmissie doen bij weigering van een job en omdat er minder jobs zijn, is er minder transmissie op basis daarvan, dat is de logica zelf.

Er werd ook gevraagd of er overleg is met de RVA over het schorsingsbeleid. We hebben sinds de wet van 8 augustus 1980 samenwerkingsakkoorden tussen RVA en VDAB. Het is zo dat de VDAB systematisch aan de RVA elektronische informatie doorgeeft over de actie die de werkzoekende onderneemt om werk te zoeken. Dat past dus volledig in de sluitende aanpak en de 'sluitende maatpak'. Alles wat gebeurt, wordt doorgegeven, en bij weigering van het aanbod of het niet ingaan op een uitnodiging – dat is het grootste percentage – is de VDAB verplicht om dit met medeweten van de werkzoekende, die dus wordt verwittigd, aan de RVA te signaleren. Op welke basis de RVA al dan niet tot een schorsing overgaat, is een exclusief federale bevoegdheid, daarover zijn er geen afspraken, we kunnen die ook niet maken. Vandaar wellicht dat velen vinden dat het nuttiger en juister zou zijn dat degene die het aanbod voor opleiding, begeleiding, vorming en werk doet, ook inschat of iemand echt moeite doet om een job te vinden, maar dat is vandaag niet het geval. De samenwerking met de RVA is er, er zijn afspraken, maar het zou ook anders kunnen, alleen kan dat niet binnen de huidige wetgeving.

Ik ben het niet eens met de heer Watteuw die vroeg of we alles moeten herbekijken, of de crisis dan niet leidt tot disproportionaliteit en of ik die dingen wil aankaarten bij mijn federale collega. Ik ga dat niet doen. De filosofie van sluitend aanpak en sluitend maatpak moet niet worden aangepast omwille van de crisis.

Onze filosofie is er een van proactief werken. Elke werkzoekende jonger dan 25 krijgt vandaag voordat hij zes maanden werkloos is van de VDAB een aanbod van aangepaste begeleiding. We hopen dat in de toekomst met sluitend maatpak nog beter te kunnen doen. Voor volwassenen tussen 25 en 50 gebeurt dit voor de twaalfde maand. Voor de langdurig werklozen heeft de VDAB zich geëngageerd om alle werkzoekenden die worden uitgenodigd door de RVA in het kader van de opvolging van hun zoekgedrag en die de afgelopen twee jaar geen begeleiding of geen begeleidingsaanbod gekregen hebben, een aanbod tot begeleiding te doen.

De controle door de RVA komt na de inspanningen van de gewestinstellingen. Pas nadat wij alle inspanningen hebben gedaan, komt de RVA aan bod. Bij de uitsluiting of schorsing van de werkloosheidsuitkering wordt de werkzoekende door de RVA gestimuleerd, maar het staat de werkzoekende vrij of hij erop ingaat, om aan de VDAB te laten weten of hij zich blijft inschrijven als werkzoekende of uitgeschreven wil blijven omdat hij niet langer op zoek is naar werk. Wie uitgesloten is, bepaalt dus zelf of hij verder werk wil zoeken of niet. Zijn uitkering is een zaak van de RVA en wordt daar niet mee door bepaald. Wie uitgesloten is, met de effecten op zijn werkloosheidsuitkering, kan nog altijd zeggen dat hij werkzoekend is.

Als die persoon zich opnieuw inschrijft, wat betekent dat hij zich opnieuw engageert om in te gaan op aanbiedingen en uitnodigingen voor opleiding, vorming, werk en al de rest, is hij beschikbaar voor ons op de arbeidsmarkt en wordt hij op dezelfde manier als andere werkzoekenden in het activeringsbeleid opgenomen. We voorzien dus op dat moment tijdig een aangepast aanbod, voortzetting van opleidingen en dergelijke. Ik vind het in die filosofie niet nodig om bijzondere maatregelen voor die groep werkzoekenden te nemen. Als zij zich inschrijven, worden zij behandeld zoals andere werkzoekenden.

Alle werkzoekenden die de mogelijkheden en interesse hebben om in een knelpuntberoep aan de slag te gaan, worden optimaal geleid naar die knelpuntberoepen, ongeacht een eventuele uitsluiting of schorsing.

De heer Filip Watteeuw: Minister, ik dank u voor uw antwoord. U hebt geantwoord op mijn vragen en niet, zoals enkele collega's, mij allerlei intenties in de schoenen geschoven die ik niet heb geuit. Het mooiste was de overdrijving als stijlfiguur van de heer Bothuyne.

Mijn vraag gaat in essentie over de schorsingsmaatregelen en de toepassing ervan. Moet die maatregel aangepast zijn aan de arbeidsmarkt of niet? De arbeidsmarkt in Vlaanderen is het laatste jaar fundamenteel veranderd. We moeten erkennen dat er een groep is van werklozen en werkzoekenden die weinig aangepast is aan de arbeidsmarkt. Door voortdurende frustraties wendt die groep zich ook wat af van de arbeidsmarkt. Ik heb het dan echt over de allerzwakste groep op de arbeidsmarkt. Ik kan hen daarin zelfs een beetje begrijpen. Er mag wat begrip zijn voor personen die zich voor werk in een uitzichtloze situatie bevinden.

De maatpakfilosofie waar u voor staat, is een goede zaak. Dat heb ik ook gezegd bij de bespreking van het Werkgelegenheids- en Investeringsplan. Gaat die schorsingsmaatregel, die toch wat ruw is, samen met de maatpakfilosofie? We kunnen allerlei begeleidingstrajecten uitschrijven en activeren, maar als er geen jobs zijn, blijft het erg moeilijk. Fons Leroy zegt dat 2010 waarschijnlijk het meest belabberde jaar ooit wordt voor de arbeidsmarkt, met 60.000 extra werkzoekenden. Voor een bepaalde groep werklozen is het enorm moeilijk om zelfs maar kans te maken op een job. Mijn vraag was gesteld voor die groep. Sommige mensen uit die groep hebben te maken met schorsingsmaatregelen. Is dat wel te verantwoorden?

De heer Chris Janssens: Voor de toonzetting van de vraag wil ik benadrukken dat ik inderdaad een vraag heb ingediend met hetzelfde onderwerp als de heer Watteeuw, maar dat ik helemaal niet hetzelfde uitgangspunt heb. Ik stel het schorsingsbeleid niet in vraag. Mijn bezorgdheid was: hoe stimuleren we die geschorste of uitgesloten werklozen in hun zoektocht naar werk? Hoe krijgen we hen opnieuw aan de slag? We moeten werkzoekenden inderdaad blijvend activeren, en niet motiveren om in een sociale hangmat te gaan liggen.

Minister Philippe Muyters: Mochten we het schorsingsbeleid aanpassen omwille van de crisis, dan zou de indruk ontstaan dat werkzoekenden niet moeten ingaan op vragen van de VDAB om zich aan te bieden, om trajecten te bespreken, om opleidingen en vorming te volgen. We gaan ervan uit dat, als de economie herneemt en de werkgelegenheid daarop volgt, we heel snel terug staan waar we vroeger stonden. Als we weten wie uit de arbeidsmarkt zal treden door pensionering en wie zal instappen in de arbeidsmarkt, dan zal er snel een tekort zijn.

In mijn beleidsnota heb ik gesteld dat het actief houden van iedereen essentieel is. Stel dat het schorsingsbeleid wordt gewijzigd, dan krijgen mensen de indruk dat ze niet moeten ingaan op opleiding, vorming, begeleiding, bemiddeling of stage, omdat er weinig jobs zijn. Dat zou een verkeerd signaal zijn. Mocht iemand worden geschorst omdat hij lang werkloos is, dan hadden we een andere situatie. Of we die goed vinden of niet, is een ander debat, maar die situatie is er vandaag niet. Ook wie meer dan het dubbele van de gemiddelde duur werkloos is, wordt vandaag niet automatisch geschorst. Niet deelnemen aan het activerend beleid heeft een schorsing tot gevolg. Dat is de juiste houding.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Güler Turan tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de betrokkenheid van de lokale besturen bij de implementatie van het werkgelegenheidsplan

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Minister, op 13 januari 2010 hebben we het Werkgelegenheids- en Investeringsplan (WIP) besproken. U had het over maatpak en gedifferentieerde aanpak van werkzoekenden in steden en regio's, omdat elke regio een eigen problematiek heeft. De kaap van 16 percent werkloosheid in Antwerpen is vorige maand bereikt. Hoe de cijfers er nu uitzien, weet ik niet.

Minister, u bent bezig met de uitwerking van het WIP, maar de grote centrumsteden zoals Antwerpen en Gent hebben nog geen initiatief of uitnodiging van u ontvangen. Het Vlaams Economisch Sociaal Overlegcomité (VESOC) is ermee bezig. U verwijst ook naar een nauwere samenwerking met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG). Dat is ook goed, maar het is een heel log systeem.

Minister, welke steden en gemeenten worden wanneer uitgenodigd?

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Turan, ik heb u in het parlement geantwoord dat het initiatief bij het VESOC ligt. Het VESOC is op 27 januari 2010 samengekomen. Er is afgesproken dat er overleg zal gebeuren met enerzijds Antwerpen en Gent, en anderzijds met de VVSG. Wellicht gebeurt dat samen. Het initiatief wordt genomen door de regering, en heeft een dubbel doel: de lokale besturen informeren over de geplande acties in het WIP, en onderzoeken hoe we hen nauwer kunnen betrekken bij de implementatie en uitvoering van de diverse actielijnen.

De afspraak is dat na dit onderhoud met Antwerpen, Gent en de VVSG, de resultaten worden teruggekoppeld naar het VESOC. De afspraken zullen deze week worden gemaakt zodat die zo snel mogelijk kunnen plaatsvinden. Het hangt af van de agenda's van mensen uit Antwerpen, Gent en de VVSG.

Mevrouw Güler Turan: Er zijn al e-mails vertrokken, dus zijn Gent en Antwerpen al gerustgesteld?

Minister Philippe Muyters: Antwerpen, Gent en het VVSG. Dat is gisteren afgesproken op het VESOC.

De voorzitter: De vraag om uitleg van de heer Delva was oorspronkelijk een schriftelijke vraag, die we hebben omgezet in een vraag om uitleg omdat ze niet binnen de tijd was beantwoord.

De minister heeft het antwoord. We gaan nu niet meer op de heer Delva wachten.

Mevrouw Güler Turan: Minister, ik had u een tweetal weken geleden een gelijkaardige schriftelijke vraag gesteld. Krijgen we uw antwoord op de vraag van de heer Delva ook in het verslag?

De voorzitter: We zullen het antwoord kopiëren en bezorgen aan de heer Delva.

Het incident is gesloten.

■